

Hyvä katse

Lapseni kävi kesäkuussa rippikoululeirin Aholansaassa. Nuoria oli tullut leirille ympäri Suomea. Heille muodostui nopeasti hyvä ryhmähenki mikä parani vain loppua kohden. Leirin lämmin ja arvostava ilmapiiri välittyi konfirmaatiossa. Tuntui, että kaikilla oli hyvä olla yhdessä. Ajattelin, että onpa hienoa kun lapseni on saanut tällaisen hienon kokemuksen mikä varmasti kantaa pitkälle aikuisuuteen asti. Koin, että hän oli varmasti saanut paljon lempeitä, hyväksyviä katseita.

Kuinka paljon me ihmiset kaipaammekaan tällaisia katseita. Me kaipaamme tulla nähdyiksi sellaisina kuin olemme. Ei vain tekojemme, onnistumistemme tai ulkoisten piirteidemme kautta, vaan syvemmin. Sydämeistämme käsin. Maailmassa katse voi joskus olla kiireinen, arvosteleva tai välinpitämätön. Silloin on helppo alkaa uskoa, ettemme riitä.

”Herra sanoi Samuelille: Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämeen.” (1. Sam. 16:7). Jumalan katse on lempeä ja rakastava. Jeesus kohtasi ihmisiä katseella, joka ei tuominnut vaan kutsui lähelle. Hän näki ihmisten haavat, pelot ja epäonnistumiset, mutta samalla myös heidän arvonsa ja mahdollisuutensa. Hänen katseessaan jokainen ihminen oli rakastettu.

Myös tänään Jumala katsoo sinua samalla lempeydellä. Hän näkee ilosi ja surusi, voimasi ja väsymyksesi. Hän tietää nekin asiat, joita et ole kertonut kenellekään. Silti, tai juuri siksi, Hän rakastaa sinua ehdoitta.

Kun saamme levätä Jumalan rakastavan katseen alla, voimme oppia katsomaan myös itseämme ja lähimmäisiämme lempeämmin. Ehkä voimme tänään pysähtyä, kuunnella ja nähdä toisen ihmisen ilman kiirettä tai ennakkoluuloja. Pieni ystävällinen katse voi välittää Jumalan rakkautta enemmän kuin monet sanat.

Miia Tilsala, Orimattilan seurakunnan kanttori